

Dosarul nr. 1ra-189/2020

(1ra-1871/2019)

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Nicolae Craiu,

Judecând în ședință, fără participarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 mai 2019, în cauza penală, în privința lui

Marin Sergiu XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 09.10.2015 până la 18.05.2018;

Instanța de apel de la 06.06.2019 până la 29.05.2019;

Instanța de recurs de la 09.08.2019 până la 11.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 18 mai 2018, Sergiu Marin a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 179 alin. (3) lit. a), art. 324 alin. (2) lit. c) și art. 290 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Marin Sergiu potrivit rechizitoriului este învinuit de organul de urmărire penală, în aceea că, dânsul deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP Ion Bodrug, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire

la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, folosindu-se de situația de serviciu, din interes personal, fără a întreprinde măsurile de rigoare, cât și fără a efectua cercetările necesare și acțiuni de înregistrare în modul stabilit a cazului, care sunt obligatorii în asemenea cazuri, subminând autoritatea organului de poliție, la 16 iunie 2015, în jurul orei 17.00, fără permisiunea cet. Ion Chihai, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model „Mercedes E250”, cu numere de înmatriculare XXXXX, ce aparține cu drept de folosință cet. Ion Chihai și care staționa lângă gospodăria ultimului, depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18-23 a Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art. 427-430 Cod Contravențional, fără acordul cet. Ion Chihai, a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport sus menționat, în urma căruia a ridicat un set de acte privind înmatricularea automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Fapta respectivă a inculpatului Sergiu Marin, a fost încadrată juridic în prevederile de art. 328 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, și în baza art. 179 alin.(3) lit. a) Cod penal, conform indicilor pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu.*

Tot el, fiind persoană publică, deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP, Ion Bodrug, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în

spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art. 28 alin. (1) lit. h), al aceleiași Legi, potrivit căreia, polițistului îi este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale, în perioada lunii decembrie a anului 2014, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, a extorcat și primit pentru sine bani în sumă de 1500 lei BNM, de la cet. Alexandru Matei, pentru a nu întocmi proces-verbal contravențional cu privire la conducerea de către ultimul a mijlocului de transport fără permis și în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu atrage la răspundere contravențională sau penală pentru aceste fapte, adică pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, sau contrar acestora, sumă de bani pe care a primit-o în s. Cociulia, r-nul Cantemir.

Fapta respectivă a inculpatului Sergiu Marin, a fost încadrată juridic în prevederile de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor: *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, săvârșite cu extorcarea de bunuri.*

Tot el, fiind persoană publică, deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP Ion Bodrug, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căreia, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; acționând contrar prevederilor Legii nr. 130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al

munițiilor cu destinație civilă, știind cu certitudine că, păstrarea ilegală a munițiilor este interzisă și este pasibilă de răspundere penală, păstra ilegal la domiciliu patru cartușe, care conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22.09.2015, sunt muniții - cartușe scurte 9mm (9x18mm) de producere de uzină destinate pentru trageri din pistoale de producere URSS „PM”.

Fapta respectivă a inculpatului Serghei Marin, a fost încadrată în prevederile de art. 290 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sergiu Marin să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani; în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare și amendă în mărime de 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani; în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în baza art. 290 alin. (1) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale. Conform art. 84 alin.(1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni lui Sergiu Marin să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, și amendă în mărime de 6 700 unități convenționale, și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sfera publică pe un termen de 9 ani.

În motivarea celor solicitate, procurorul a indicat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond, or, cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în cele imputate prin rechizitoriu.

De asemenea, procurorul a menționat că, instanța de fond a pronunțat o sentință contradictorie și nemotivată, astfel inculpat inculpatul a fost achitat de sub învinuirea înaintată prin rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 mai 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința parțial, inclusiv și din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre în partea cu privire la învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și anume:

Se încetează procesul penal de învinuirea lui Sergiu Marin de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care exclud urmărirea penală.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel în urma cercetării pe viu a probelor acuzatorului de stat a constatat că potrivit rechizitoriului Sergiu Marin, a fost trimis în judecată, fiind învinuit pentru că, deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP Ion Bodrug, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, folosindu-se de situația de serviciu, din interes personal, fără a întreprinde măsurile de rigoare, cât și fără a efectua cercetările necesare și acțiuni de înregistrare în modul stabilit a cazului, care sunt obligatorii în asemenea cazuri, subminând autoritatea organului de poliție, la 16 iunie 2015, în jurul orelor 17.00, fără permisiunea cet. Ion Chihai, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model „Mercedes E250”, cu numere de înmatriculare XXXXX, ce aparține cu drept de folosință cet. Ion Chihai și care staționa lângă gospodăria ultimului, depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18-23 a Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art. 427-430 Cod Contravențional, fără acordul cet. Ion Chihai, a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport sus menționat, în urma căruia a ridicat un set de acte privind înmatricularea automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Tot el, fiind persoană publică, deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP, Ion Bodrug, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căreia, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320, din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legislației, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art. 28 alin. (1) lit. h) al aceleiași Legi, potrivit căreia, polițistului îi este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale, în perioada lunii decembrie a anului 2014, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, a extorcat și primit pentru sine bani în sumă de 1500 lei BNM, de la cet. Alexandru Matei, pentru a nu întocmi proces-verbal contravențional cu privire la conducerea de către ultimul a mijlocului de transport fără permis și în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu atrage la răspundere contravențională sau penală pentru aceste fapte, adică pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, sau contrar acestora, sumă de bani pe care a primit-o în s. Cociulia, r-nul Cantemir.

Tot el, fiind persoană publică, deținând funcția de șef de sector nr. 4 PP XXXXX, a IGP a MAI, conform ordinului șefului IGP, fiind persoană publică, contrar prevederilor art. 22 alin. (1), lit. a), b), d), f), g), din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căreia, funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită

profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; acționând contrar prevederilor Legii nr. 130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, știind cu certitudine că, păstrarea ilegală a munițiilor este interzisă și este pasibilă de răspundere penală, păstra ilegal la domiciliu patru cartușe care conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22.09.2015, sunt muniții - cartușe scurte 9mm (9x18mm) de producere de uzină destinate pentru trageri din pistoale de producere URSS „PM”.

Astfel, instanța de apel a conchis că, analizând cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, în mod cert în acțiunile inculpatului Sergiu Marin nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Potrivit învinuirii inculpatului Sergiu Marin i se impută că, contrar normelor legale, la data de 16 iunie 2015, aproximativ la orele 17.00, fără permisiunea părții vătămate Ion Chihai, a pătruns ilegal în salonul mijlocului de transport de model Mercedes E250, ce aparține cu drept de folosință lui Ion Chihai și care staționa lângă gospodăria ultimului, depășind în mod vădit limitele drepturilor prevăzute de art. 18-23 al Legii cu privire la Poliție și statutul polițistului, contrar prevederilor art.427-430 Cod contravențional, fără acordul părții vătămate Ion Chihai a efectuat ilegal percheziția mijlocului de transport respectiv, în urma cărui fapt a ridicat un set de acte privind înmatriculare automobilului, cheile acestuia și o factură fiscală, cauzând astfel daune în proporții considerabile.

Astfel, acțiunile respective ale inculpatului Marin Sergiu au fost calificate juridic ca depășirea atribuțiilor de serviciu în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ca pătrundere ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu, conform prevederilor art. 179 alin.(3) lit. a) Cod penal. Calitatea de persoană publică a lui Sergiu Marin este în afara oricărei disputei, or, aceasta se confirmă prin ordinul IGP Ion Bodrug de numirea lui Sergiu Marin în funcția publică de conducere al IP Cantemir.

În susținerea învinuirii imputate lui Sergiu Marin în baza art. 328 alin. (1) și art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, acuzatorul de stat a prezentat instanței de judecată declarațiile părții vătămate Ion Chihai și a martorului Nadejda Chihai.

Analizând declarațiile părții vătămate Ion Chihai, rezultă că la 16 iunie 2015 în timp ce se deplasa cu automobilul de marca „Mercedes” din s. Vișniovca în s. Capaclia, raionul Cantemir, a fost stopat de către colaboratorul de poliție - inculpatul Sergiu Marin, iar dânsul nu s-a oprit, deoarece avea termenul la vinieta expirat, deplasându-se în continuare spre s. Capaclia până la domiciliul său. Ajungând la poarta casei sale a oprit automobilul, și a intrat în ogradă, iar în câteva minute a fost ajuns din urmă de către Marin Sergiu cu automobilul de serviciu. A avut o altercație cu Sergiu Marin la poartă, s-au îmbrâncit, după care dânsul a intrat în ogradă. Mai târziu ieșind la poartă, a depistat lipsa cheilor de la automobil, a numerelor de înmatriculare, niște acte și o factură fiscală, eliberată pe numele lui Petru Toderici, care au fost luate de Sergiu Marin. Susține partea vătămată că, a depistat lipsa facturii în ziua când i-au fost restituite actele și nu i-a permis lui Sergiu Marin să intre în automobilul său. La fel, a scris o plângere la procuratură, în care a indicat că a văzut când Sergiu Marin i-a luat actele din automobil, însă s-a comis o eroare, deoarece dânsul nu a văzut momentul când i-au fost luate actele din automobil (f.d.207-209, vol.2).

Iar, din declarațiile martorului Nadejda Chihai, mama părții vătămate Ion Chihai, reiese că, în vara anului 2015, aflându-se lângă casa fiului ei Ion Chihai, a văzut conflictul dintre ultimul și Sergiu Marin, care se certau și se împingeau. A văzut cum Sergiu Marin a scos plăcuța cu numărul de înmatriculare, după care a intrat în automobil, unde s-a aflat 5-10 min., ce a făcut înăuntru nu a văzut, însă ulterior dânsa s-a uitat în interiorul automobilului prin geam, și a văzut că cheile lipseau. Susține că, Sergiu Marin nu i-a cerut permisiunea de a intra în automobilul fiului Ion Chihai. Înainte de a intra în automobil S. Marin a întocmit un act, pe care s-a semnat, conținutul căruia nu-l cunoaște. Nu cunoaște dacă în acea zi fiul ei Ion Chihai se afla în stare de ebrietate, deoarece acesta cum a stopat automobilul, imediat a și intrat în ogradă. La fața locului venise și Nicolae Furtună, care era îmbrăcat în civil, dar nu pe uniformă. Cheile de la automobilul fiului Sergiu Marin le-a restituit în acea zi spre seară pe la orele 18.00, pentru care fapt s-a semnat (f.d.210-211, vol. 2).

În contradictoriu cu declarațiile părții vătămate Ion Chihai și a martorului Nadejda Chihai sunt declarațiile martorului Nicolae Furtună, colaborator de poliție, care a relatat că, pe data de 18 iunie 2015, se afla în serviciu cu Sergiu Marin pe sectorul nr. 4 Cociulia, raionul Cantemir. Ulterior, la orele 17.00 a fost sunat de Marin Sergiu, care l-a rugat să vină urgent la locul de trai a lui Ion Chihai. În câteva minute

a ajuns la fața locului, pe drum a văzut-o pe mama lui Ion Chihai, care se deplasa în aceeași direcție. Ajungând la fața locului a văzut că Marin Sergiu era cu hainele murdare și rupte. Întrebându-l ce s-a întâmplat, Sergiu Marin i-a povestit că, Ion Chihai, ajungând la domiciliu, a inițiat un conflict cu dânsul lovindu-l. Între timp a ajuns și mama lui Ion Chihai. Dânsul personal s-a uitat la automobilul lui Ion Chihai și a văzut jos lângă automobil niște acte și cheile de la automobil, când le-a ridicat era vinieta, asigurarea și pașaportul tehnic a automobilului, Nadejda Chihai fiind de față, și ei au întocmit actul de ridicare a actelor respective, în două exemplare, care a fost semnat de Nadejda Chihai. Dânsul când a ajuns la fața locului Ion Chihai se afla în ogradă. Percheziție în automobilul lui Chihai Ion, Marin Sergiu nu a efectuat (f.d.222-223, vol.2).

Referitor la acest capăt de învinuire, Sergiu Marin a relatat că pe 18 iunie 2015, fiind la serviciu împreună cu Nicolae Furtună, l-a văzut pe Ion Chihai la volanul unui automobil de model "Mercedes" și, cunoscând că este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, l-a stopat. Acesta a oprit automobilul, și a coborât sticla de la geam, dânsul i-a comunicat că este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a scos telefonul pentru a-l înregistra video ca probă, Ion Chihai în acel timp a devenit agresiv și l-a lovit peste mână, telefonul său căzând în automobilul acestuia. Atunci, Ion Chihai cu o viteză excesivă a început să se deplaseze, văzând aceste acțiuni Sergiu Marin s-a pornit în urma sa. Ajungând la poarta lui Ion Chihai, acesta era lângă automobil, a început să se adreseze către dânsul cu cuvinte necenzurate și manifestând un comportament agresiv, a încercat să-l lovească, deteriorându-i cămașa de la uniformă. După care Ion Chihai a intrat în ogradă. Atunci l-a sunat pe Nicolae Furtună, tot în acel timp în direcția lor venea mama lui Ion Chihai - Nadejda Chihai. Nicolae Furtună a văzut jos cheile și actele de la automobil și le-a ridicat în prezența lui Nadejda Chihai, întocmind în acest sens un act de ridicare, în care ultima s-a semnat.

Apreciind din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității declarațiilor părții vătămate Ion Chihai, a martorilor Nadejda Chihai și Nicolae Furtună, și a achitatului Sergiu Marin, precum și din punct de vedere coroborării lor, instanța de apel a constatat că, nu a fost demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil învinuirea imputată lui Sergiu Marin de pătrundere în automobilul lui Ion Chihai, cât și efectuarea ilegală a percheziției, în 16 iunie 2015, în urma cărui fapt au fost ridicate cheile și actele de la automobil, precum și o factură fiscală, eliberată pe numele lui Petru Toderici la suma de 3 500 lei.

Un prim aspect, care se constată este divergențe între declarațiile părții vătămate Ion Chihai și a martorului Nadejda Chihai, pe de o parte, și declarațiile

martorului Nicolae Furtună și a achitatului Sergiu Marin, pe de altă parte, referitor la data comiterii faptei prejudiciabile imputate lui Sergiu Marin - 16 iunie 2015. Partea vătămată în declarațiile sale indică la data de 16 iunie 2015, ca fiind data în care a avut loc cazul, pe când în plângerea depusă la organul de urmărire penală, a relatat despre data de 18 iunie 2015, ca zi în care a avut loc cazul, dată care corespunde și cu declarațiile achitatului Marin Sergiu și a martorului Nicolae Furtună. Cu toate că, Ion Chihai în plângerea sa indică data de 18 iunie 2015, ca fiind ziua în care a fost stopat de Sergiu Marin și i s-a ridicat de la dânsul ilegal factura fiscală (f.d.3-4, vol.1). Ulterior, audiat ca victimă la 12 august 2015 și în calitate de parte vătămată la 25 august 2015 (f.d.9-10, 34-35, vol.1), menține relatările privitor la data de 18 iunie 2015, ca zi în care au fost săvârșite în privința sa acțiuni ilicite din partea lui Sergiu Marin, procurorul în actul de învinuire, cât și în rechizitoriu, constată și incriminează achitatului Sergiu Marin absolut neîntemeiat că fapta prejudiciabilă ar fi avut loc la 16 iunie 2015, ora 17:00. Receptiv, aceste împrejurări confirmă că procurorul nu a întreprins acțiuni suficiente întru a depista data în care Sergiu Marin ar fi săvârșit acțiunile ilicite indicate în actul de învinuire în privința lui Ion Chihai.

În susținerea concluziei expuse supra, instanța de apel a notat că, declarațiile părții vătămate Ion Chihai și a martorului Nadejda Chihai referitor la aspectul pătrunderii lui Sergiu Marin în automobilul lui Ion Chihai, necesită a fi apreciate critic deoarece acestea sunt infirmate prin declarațiile martorului Nicolae Furtună și a achitatului Sergiu Marin, care direct au indicat că cheile și actele de la automobil au fost ridicate de jos de către Nicolae Furtună.

O altă circumstanță care dictează la aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Ion Chihai este că deși ultimul în plângerea depusă la organul de urmărire penală și în cadrul audierilor sale, a indicat că Sergiu Marin fără permisiunea sa a intrat în automobilul său, de unde a sustras o factură fiscală, pe când în ședința instanței de apel, deja indică că nu a văzut momentul când actele au fost luate din automobilul său, respectiv rezultă că partea vătămată nu mai susține declarațiile sale depuse pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de fond.

De asemenea, declarațiile martorului Nadejda Chihai precum că l-a văzut intrând în automobilul fiului său Ion Chihai, pe Marin Sergiu, unde acesta s-a aflat aproximativ 5-10 min., însă ce a făcut ultimul în automobil nu a văzut, la fel necesită a fi apreciate critic, fiind depuse cu scopul de a confirma declarațiile părții vătămate Ion Chihai. Or, declarațiile martorului respectiv sunt dubioase sub acel aspect că a văzut momentul când Sergiu Marin a intrat în automobilul fiului său, însă nu a văzut ce a făcut Sergiu Marin în automobil, în condițiile în care martorul Nicolae Furtună

și achitatul Sergiu Marin au declarat că Nadejda Chihai a văzut conflictul avut loc între Ion Chihai și Sergiu Marin, precum și momentul când Nicolae Furtună a ridicat de jos actele și cheile de la automobil. Faptul că Nadejda Chihai a văzut conflictul dintre Ion Chihai și Sergiu Marin o confirmă inclusiv și Ion Chihai.

Un alt aspect, care indică la caracterul neveridic al declarațiilor martorului Nadejda Chihai, sunt și contradicțiile referitor la momentul când Sergiu Marin a întocmit actul de ridicare a actelor de la automobil, cât și semnarea acestuia de către dânsa: inițial declară că s-a semnat pe actul de ridicare a documentelor și a numărului de înmatriculare până când Sergiu Marin a intrat în automobil, iar ulterior relatează că s-a semnat pe actul de ridicare a documentelor, după ce Sergiu Marin i-a restituit cheile de la automobilul fiului ei.

Cu referire la învinuirea lui Marin Sergiu în ridicarea unei facturi fiscale eliberate la suma de 3 500 lei pe numele lui Petru Toderici din automobilul părții vătămate Ion Chihai, instanța de apel a constatat că, acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente precum că la 16 iunie 2015 Ion Chihai avea în automobilul său factură fiscală respectivă și că această factură a fost ridicată de către achitatul Sergiu Marin. Singura probă adusă de către acuzatorul de stat întru confirmarea existenței acestei facturi fiscale la suma de 3 500 lei în automobilul lui Ion Chihai, sunt declarațiile acestuia, alte probe la materialele cauzei penale nu sunt administrate.

În continuare, instanța de apel a notat că, organul de urmărire penală din circumstanțe neclare nu a considerat necesar să-l audieze ca martor pe Petru Toderici în vederea stabilirii existenței facturii fiscale, invocate de către Ion Chihai în plângerea depusă la organul de urmărire penală, cât și în declarațiile acestuia pe parcursul urmăririi penale. Or, audierea acestuia era una esențială în condițiile în care Ion Chihai susține că prin ridicarea acestei facturi fiscale din automobilul său de către achitatul Sergiu Marin i-a fost cauzat un prejudiciu material. Astfel, prin audierea lui Petru Toderici s-ar fi confirmat sau infirmat declarațiile părții vătămate Ion Chihai despre existența facturii fiscale respective în automobilul său la data de 16 iunie 2015.

Subsecvent, nu s-a verificat dacă Petru Toderici s-ar fi adresat organelor de drept privind sustragerea facturii fiscale de la Ion Chihai, or, doar în baza acestei facturi fiscale Petru Toderici își putea obține marfa procurată.

Mai mult decât atât, audiat în instanța de apel Ion Chihai nu a adus nici o explicație plauzibilă din care motive factura fiscală eliberată pe numele lui Petru Toderici de către Ocolul Silvic Cociulia, s-ar fi aflat în automobilul său. La fel, nu a putut relata data când a fost eliberată această factură fiscală, cât și în ce circumstanțe a fost eliberată.

În acest sens, avocatul Victor Baran a prezentat instanței de apel, o factură fiscală, seria EUG000089489, având indicată data eliberării/data livrării 17.06.2015/17.06.2015 de către furnizorul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Silva-Sud” or. Cahul pentru cumpărătorul Toderici Petru, cu denumirea mărfurilor: lemn de foc, la suma de 1 352,40 lei; bunurile fiind primite în acea zi, fapt care se confirmă prin semnătura cumpăratului, în rubrica respectivă, și prin mențiunea făcută de pădurarul Ion Chihai pe verso-ul facturii (f.d.235, vol.2). Audiata în instanța de apel suplimentară, partea vătămată Ion Chihai a confirmat că anume factura fiscală menționată mai sus, este acea factură fiscală pe care la data de 16 iunie 2015 se afla în automobilul său și i-a fost ridicată de Sergiu Marin, însă referitor la suma acesteia, a greșit când a declarat despre suma de 3 500 de lei, cu toate că factura fiscală era eliberată la suma de 1 352 lei.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia caracterului neveridic și dubios al declarațiilor părții vătămate Ion Chihai depuse la urmărirea penală, referitor la existența facturii fiscale în automobilul său în 16 iunie 2015, și ridicarea acesteia de către Sergiu Marin, or, din conținutul facturii fiscale rezultă că aceasta a fost eliberată la 17 iunie 2015, respectiv, la data de 16 iunie 2015, o astfel de factură fiscală nu exista ca document primar cu regim special. În același sens, reieșind din conținutul facturii fiscale din 17 iunie 2015, anexată la dosar, rezultă că bunurile - lemn pentru foc, lui Petru Toderici i-au fost livrate în aceeași zi, fapt care se atestă și din mențiunea făcută de Ion Chihai pe factura fiscală, corespunzător factura fiscală urma să fie transmisă contabilității pentru a duce evidența mărfurilor, iar Ion Chihai nu a explicat în nici un mod, cauzele păstrării acestei facturi fiscale în automobilul său.

Mai mult decât atât, Ion Chihai la momentul când a primit de la Sergiu Marin numărul de înmatriculare a mijlocului de transport, a semnat actul de ridicare a numărului de înmatriculare, întocmit de șeful de post Sergiu Marin la 19 iunie 2015, însă nu a făcut careva mențiuni referitor la pierderea unei facturi fiscale, cu toate că în declarațiile sale Ion Chihai insistă că, a sesizat dispariția facturii fiscale din automobilul său, după ce Sergiu Marin i-a restituit numărul de înmatriculare și actele de pe automobil.

Din declarațiile martorului Igor Crăciun, rezultă că acesta împreună cu partea vătămată Ion Chihai, a mers la domiciliul lui Sergiu Marin, unde Ion Chihai, a avut o discuție cu Marin Sergiu. Din câte a înțeles, Ion Chihai a mers la Sergiu Marin, cu scopul de a se împăca, deoarece a fost prins în stare de ebrietate alcoolică la volan. În discuția purtată, Ion Chihai nu l-a întrebat pe Sergiu Marin, despre careva factură fiscală, sau că are careva pierdere, dar a auzit că Ion Chihai, a încercat să-l influențeze pe Sergiu Marin, care i-a răspuns să nu încalce legea și nu va fi pedepsit. La plecare,

Ion Chihai l-a amenințat într-un fel pe Sergiu Marin, spunându-i că „îl va aranja” (f.d.62-63, vol.2).

O altă împrejurare care ridică dubii privitor la învinuirea înaintată achitatului Sergiu Marin de depășirea atribuțiilor de serviciu, este că procurorul în actul de învinuire și în rechizitoriu nu a indicat datele necesare pentru a putea fi identificată factura fiscală, ridicarea ilegală a căreia din automobilul lui Ion Chihai, se impută acestuia, cum ar fi: numărul și seria facturii; data eliberării/data livrării; date despre furnizor și cumpărător; denumirea mărfurilor, serviciilor; prețul acestora; date privitor la primirea mărfii de către cumpărător, și altele.

Drept urmare, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma cu certitudine pătrunderea și efectuarea ilegală a percheziției în automobilul părții vătămate Ion Chihai de către achitatul Sergiu Marin la 16 iunie 2015, iar singurele declarații contradictorii ale părții vătămate Ion Chihai precum că ar fi avut în automobil factura fiscală la suma de 3500 lei pe numele Petru Toderici, în data de 16 iunie 2015, nu pot fi considerate ca fiind suficiente pentru a fi puse la baza emiterii unei sentinței de condamnare în privința achitatului Sergiu Marin în baza art. 328 alin. (1) și art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal.

De asemenea, din declarațiile acuzatului Sergiu Marin rezultă că la momentul stopării lui Ion Chihai cu acesta se mai aflau trei persoane, însă organul de urmărire penală, contrar art. 252 și art. 254 Cod de procedură penală, nu a întreprins măsuri pentru identificarea acestor persoane și audierea lor pentru a stabili adevărul.

Referitor la învinuirea imputată achitatului Sergiu Marin în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu folosirea situației de serviciu, instanța de apel analizând cumul de probele administrat la materialele dosarului, a constatat că nici această faptă incriminată lui Sergiu Marin nu și-a găsit confirmarea, or, din declarațiile martorului Nicolae Furtună s-a constatat cu certitudine că Sergiu Marin nu a intrat în automobilul lui Ion Chihai în ziua incidentului, actele invocate de Ion Chihai ca fiind luate din automobil, au fost găsite de Nicolae Furtună jos pe pământ lângă automobil.

Acțiunea de „rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei”, la fel nu și-a găsit confirmare, deoarece Ion Chihai, ca posesor a automobilului nu a menționat în declarațiile sale, precum că i-a solicitat lui Sergiu Marin să coboare din automobil, iar acesta ar fi refuzat. O astfel de acțiune nu își găsește reflectare nici din declarațiile martorului Nadejda Chihai.

În ceea ce privește calificativul „*perchezițiile și cercetările ilegale*”, instanța de apel notează că nici acesta nu a fost demonstrat de către acuzatorul de stat, or, nu există niciun act judecătoresc care să recunoască ca fiind ilegală percheziția și cercetarea automobilului lui Ion Chihai efectuată de către achitatul Sergiu Marin. Iar, declarațiile părții vătămate Ion Chihai și a martorului Nadejda Chihai privitor la intrarea achitatului Sergiu Marin în automobilul părții vătămate, au fost apreciate critic, ca fiind contradictorii cu declarațiile martorului Nicolae Furtună și ale achitatului Sergiu Marin.

Pornind din acuzațiile formulate achitatului Sergiu Marin de către acuzatorul de stat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, se reține că ultimului i se incriminează un concurs ideal de infracțiune.

Procurorul a încriminat lui Sergiu Marin circumstanța agravantă „*folosirea situației de serviciu*”, însă această noțiune se referă nu la fapta de depășire a atribuțiilor de serviciu, dar la cea de abuz de putere sau de serviciu (art. 327 Cod penal). În contextul infracțiunii de violare de domiciliu, circumstanța agravantă „*folosirea situației de serviciu*” se referă doar la abuzul de putere sau de serviciu, însă nu poate constitui o metodă de săvârșire a faptei de depășire a atribuțiilor de serviciu, conform art. 328 Cod penal prin concurs cu art. 179 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, ordonanța procurorului din 21 iulie 2015 Ion Chihai a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 336 și art. 353 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru concurs de contravenții sub formă de amendă în mărime de 90 unități convenționale, echivalent a 1 800 lei. Respectiva amendă a fost achitată de către Ion Chihai la 24 iulie 2015, conform ordinului de încasare a numerarului (f.d.216-217, vol.2).

În consecință, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile achitatului Sergiu Marin precum că fapta de stopare a părții vătămate Ion Chihai a avut loc la 18 iunie 2015, și că în automobilul acestuia nu a pătruns și nici percheziție nu a efectuat, iar actele și cheile de la automobil au fost ridicate de jos de pe pământ de către martorul Furtună Nicolae, dânsul doar a ridicat numărul de înmatriculare a mijlocului de transport, deoarece a depistat încălcarea regulilor de circulației de către Ion Chihai.

Argumentele procurorului expuse în cererea de apel precum că, instanța de judecată eronat a considerat că acuzarea nu a stabilit cui au fost cauzate daunele în proporții considerabile, așa cum Ion Chihai a fost recunoscut ca parte vătămată, iar în învinuire acest fapt este arătat direct, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, deoarece partea acuzării nu a probat cauzarea unui prejudiciu material lui Ion

Chihai, iar afirmațiile declarative ale ultimului cu privire la ridicarea ilegală de către Sergiu Marin a unei facturi fiscale emise pe numele unei alte persoane, nu pot fi reținute în vederea stabilirii unui prejudiciu material, așa cum acesta este unul iluzoriu și abstract, reieșind din contextul în care este invocat.

Drept urmare, procurorul nu a administrat probe pertinente și concludente care ar demonstra în afara oricărui dubiu săvârșirea de către Sergiu Marin a faptelor de depășire a atribuțiilor de serviciu art. 328 alin. (1) Cod penal, cât și violarea de domiciliu, art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar sentința de condamnare nu poate fi emisă pe baza unor presupuneri și declarații contradictorii ale părții vătămate.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, achitatului Sergiu Marin îi este imputată săvârșirea faptei de corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiune în exercitarea funcției sale și contrara acesteia, săvârșite cu extorcarea de bunuri, adică infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. În acest sens, procurorul a indicat că, în perioade lunii decembrie 2014, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, a extorcat și primit pentru sine bani în sumă de 1 500 lei de la Alexandru Matei, pentru a nu întocmi proces-verbal pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere și în stare de ebrietate alcoolică, și pentru a nu-l atrage la răspundere contravențională sau penală, sumă de bani pe care a primit-o în s. Cociulia, r-nul Cantemir.

În susținerea săvârșirii faptei de corupere pasivă, prin extorcarea de bunuri, procurorul a prezentat în calitate de probe declarațiile martorilor Alexandru Matei și Dumitru Matei. Din declarațiile martorului Alexandru Matei reiese că, data incidentului nu și-o aduce aminte, se afla în s. Cociulia, r-nul Cantemir la volanul automobilului de model „VAZ 2109”, deplasându-se la discotecă, pe la ora 21.00 - 22.00, și fiind stopat de către Sergiu Marin împreună cu un alt coleg de serviciu pe numele Gheorghe Marin, care i-au solicitat actele la control, și deoarece nu avea permis de conducere și se afla în stare de ebrietate, nu i-au permis să se deplaseze în continuare cu respectivul automobil. Fratele lui Dumitru Matei a venit la fața locului și a discutat cu ambii colaboratori de poliție, dânsul nu a fost prezent la discuție. Fratele său a mers acasă, a luat bani în sumă de 1 500 lei, și apoi s-a dus într-un al sat, însă nu cunoaște ce a făcut cu acești bani, i-a transmis sau nu colaboratorilor de poliție, mai apoi a venit după dânsul și au plecat acasă.

Mai susține martorul că, suma de 1 500 lei a fost cerută de la dânsul de către un colaborat al poliției pentru a nu fi tras la răspundere, însă nu cunoaște dacă fratele lui le-a transmis-o sau nu. Fratele Dumitru Matei i-a spus că a discutat cu

colaboratorul de poliție și că totul va fi bine, dar nu i-a comunicat dacă a fost transmisă sau nu suma de bani acestora pentru a nu fi reținut automobilul. Imediat după acel caz, cerere la poliție nu a scris. Într-o zi la dânsul acasă a venit Ion Chihai, care i-a spus să meargă la Primăria s. Vișniovca și să scrie cerere precum că Sergiu Marin a cerut mită de la el. Cererea respectivă a scris-o personal în primăria s. Vișniovca, unde era prezent și procurorul Lilian Lungu, după aproximativ o lună sau o lună și jumătate de la caz, sub dictare, fără a fi influențat de careva persoane. În cerere a detaliat circumstanțele stopării sale de colaboratorii de poliție, familia concretă a persoanei care a cerut banii nu a indicat-o, însă a notat că s-a cerut bani de la dânsul pentru a nu-i reține automobilul (f.d.239-241, vol.2).

Martorul Dumitru Matei, audiat în instanța de apel, a declarat că, pe Sergiu Marin îl cunoaște, s-a întâlnit doar o singură dată, când a avut loc incidentul. Data, luna, anul nu-l ține minte, fiind la discotecă în s. Cociulia, r-nul Cantemir, o fată pe numele Veronica i-a spus că fratele lui a fost oprit de către poliție. Dânsul a plecat de la discotecă la localul de nunți, unde se afla Sergiu Marin și un alt colaborator din s. Sadâc, Gheorghe Marin, iar fratele lui discuta cu Sergiu Marin. A purtat o discuție cu ambii colaboratori și până la urmă au ajuns la o înțelegere, Sergiu Marin i-a cerut 1 500 lei și totul va fi bine. Dânsul a mers acasă după bani, întorcându-se lângă sala de nunți a transmis banii în sumă de 1 500 lei polițistului Gheorghe Marin, pentru ca automobilul să nu fie reținut și întocmit proces-verbal. La respectiva discuție fratele său nu a participat. Plângeri la organele de drept pe acest caz nu a depus. Colaboratorii de poliție i-au eliberat automobilul personal dânsului.

Analizând declarațiilor martorilor Alexandru Matei și Dumitru Matei, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu a fost demonstrată săvârșirea de către Sergiu Marin a faptei de pretindere, acceptare și primirea sumei de 1 500 lei, prin extorcare acesteia de la Alexandru Matei, or, în declarațiile sale, Alexandru Matei indică direct că de la dânsul nu s-a pretins la careva sume bănești, și nici nu a transmis achitatului Sergiu Marin bani în sumă de 1 500 lei, la discuția dintre fratelui său Dumitru Matei și colaboratorii de poliție Sergiu Marin și Gheorghe Marin nu a fost prezent. Martorul Alexandru Matei relatează că fratele său Matei Dumitru a mers acasă după bani, însă nu cunoaște dacă a transmis sau nu această sumă colaboratorilor de poliție. Iar, la rândul său, martorul Dumitru Matei declară direct că banii în sumă de 1 500 lei i-a transmis lui Gheorghe Marin, la momentul transmiterii banilor, Sergiu Marin nu se afla.

Drept urmare, instanța de apel a reținut că, persoana invocată de către acuzatorul de stat în actul de învinuire și rechizitoriu, Alexandru Matei ca fiind persoana de la care achitatul Sergiu Marin a extorcat bani și a primit suma de 1 500

lei, nu și-a găsit confirmarea. Alte probe decât declarațiile martorilor Alexandru Matei și Dumitru Matei, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de judecată.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, plângerea depusă de Alexandru Matei la organul de urmărire penală, acesta relatează că a scris respectiva plângere la insistența lui Ion Chihai, care a venit într-o zi la dânsul la domiciliu, și cu automobil personal l-a dus la Primăria s. Vișniovca, r-nul Cantemir, unde se afla încă o persoană, și sub dictarea a scris plângerea. Martorul Alexandru Matei nu a putut explica în care mod Ion Chihai a intrat în posesia informației despre cazul său, deoarece discuții cu Ion Chihai pe acest caz nu a avut.

Mai mult decât atât, martorul Alexandru Matei a declarat că declarațiile depuse la urmărirea penală nu le susține, cele depuse în instanța de apel corespund realității.

Alegațiile procurorului în apel că din lipsă de necesitate nu i-a audiat pe cele trei persoane care se aflau împreună cu Alexandru Matei în automobil la momentul stopării sale, deoarece probele administrate erau suficiente, instanța de apel le respinge ca fiind neîntemeiate, și care vin în contradicție cu scopul procesului penal, reglementat în art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, cât și de prevederile art. 19 alin. (3), art. 252 și art. 254 Cod de procedură penală.

În consecință, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a-l achita pe Sergiu Marin de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 179 alin. (3) lit. a) și art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Or, procurorul nu a prezentat probe care ar combate declarațiile achitatului Sergiu Marin referitor la faptele penale incriminate.

Cu referire la învinuirea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, prima instanță analizând materialul probator administrat de acuzatorul de stat în susținerea acestui capăt de învinuire, eronat a ajuns la concluzia achitării lui Marin Sergiu pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, potrivit actului de învinuire și a rechizitoriului, Sergiu Marin este învinuit de păstrarea ilegală la domiciliu a patru cartușe care conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22.09.2015 sunt muniții - cartușe scurte 9mm (9x18mm) de producere de uzină destinate pentru trageri din pistol de producere URSS "PM".

Referitor la această învinuire Sergiu Marin a recunoscut că, la domiciliul său a păstrat patru cartușe de la pistolul „Macarov”, pe care le-a procurat personal de la magazin pentru a se antrena, deoarece la inspectorat rar se antrenează la trageri din

armă. Deține armă - pistol de calibru 19mm, are și legitimație de serviciu de port armă.

Din materialele dosarului, se observă că, prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, emisă la 02 septembrie 2015, s-a autorizat petrecerea percheziției la domiciliul lui Sergiu Marin, în scopul depistării și ridicării facturii fiscale (f.d.44-45, vol.1). În urma percheziției au fost depistate și ridicate 4 cartușe de luptă cu calibru 9x18mm "Makarov", două cartușe cu bilă de cauciuc calibru 9mm, un cartuș orb calibru 5,6mm, împachetat și sigilate, în acest sens fiind întocmit proces-verbal de percheziție (f.d.46-47, vol.1).

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22 septembrie 2015, 4 din cele 7 cartușe ridicate de la domiciliul lui Marin Sergiu sunt muniții - cartușe scurte 9 mm, de producere de uzină, destinate pentru pistoale de producere URSS: (Makarov) (f.d.114-116, vol.1).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 29 octombrie 2015, a fost casată integral încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul din 02 septembrie 2015, rejudecată cauza, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul procurorului delegat al Serviciului Sud a Procuraturii Anticorupție Lilia Lungu privind autorizarea efectuării percheziției la domiciliul lui Sergiu Marin (f.d.41-51, vol.2).

Astfel, având în vedere că autorizația eliberată de judecătorul de instrucție privitor la petrecerea percheziției la domiciliul lui Sergiu Marin, a fost casată prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Cahul din 29 octombrie 2015, se reține că percheziția la domiciliul achitatului Sergiu Marin nu a fost autorizată de către judecătorul de instrucție.

În context, percheziția în domiciliul inculpatului Marin Sergiu, din 04 septembrie 2015, fiind efectuată cu încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală, nu poate fi admisă ca probă și pusă la baza unei sentințe de condamnare a lui Sergiu Marin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 330 din 22 septembrie 2015, fiind o probă derivată obținută în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Sergiu Marin, și acesta nu poate fi admis ca probă de ar demonstra vinovăția lui Sergiu Marin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal. La actele dosarului este anexat extras din ordin emis de Inspectoratul de Poliție Cantemir din 10 aprilie 2015 nr. 25, în temeiul căruia lui Sergiu Marin pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu a fost întărit și încredințat arma de marca "PM", cu seria și număr XXXXX, 1988, cartușe 16 buc. și fișa suplitoare eliberată lui Marin

Sergiu la 15 aprilie 2015, prin care i s-a încredințat spre păstrare pistolul nr.XXXXX, cartușe 16 buc., încărcătoare 2 unități (f.d.21-22, vol.3).

Cu toate acestea, pornind de la faptul că achitatul Sergiu Marin a recunoscut cumpărarea personală cartușelor pentru pistolul de tip „Makarov”, care îl avea în gestiune în baza legitimației de serviciu port armă, pentru antrenament, instanța de apel a ajuns la concluzia că este demonstrată fapta de păstrare ilegală a celor 4 cartușele la domiciliu. Însă, având în vedere că autorizația judecătorească de petrecerea percheziției la domiciliul lui Sergiu Marin a fost anulată de către instanța ierarhic superioară, respectiv, percheziția fiind efectuată fără autorizarea judecătorului de instrucție, la caz, se impune încetarea procesului penal de învinuirea lui Marin Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe prevăzute de lege care exclud urmărirea penală.

Sentința de încetare a procesului penal, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud urmărirea penală.

5. Procurorul declară recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, or, ultima urma să aprecieze cumulul de probe administrat în respectiva cauză penal conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în comiterea celor imputate.

Mai mult decât atât, recurentul menționează că instanța de apel în mod neîntemeiat a omis să se pronunțe asupra admitterii sau respingerii declarațiilor martorului Oleg Macoveți, probă care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Astfel, procurorul a subliniat că instanța de fond prin decizia pronunțată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecății se constată că titularul acestuia, întemeind-și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că, procurorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de

către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit sentinței inculpatul a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art.328 alin. (1), art. 179 alin. (3) lit. a), art. 324 alin. (2) lit. c) și art. 290 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Colegiul penal al Curții de apel Chișinău prin decizia pronunțată la 29 mai 2019, casează sentința doar în partea învinuirii de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 Cod penal, în rest menține sentința.

Astfel, analizând hotărârile adoptate de către instanțele de fond, Colegiul penal lărgit constată că, instanțele au indicat temei de achitare precum că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în partea descriptivă a deciziei au indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Astfel, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, atât în prima instanța, cât și instanța de apel au indicat un șir de concluzii cum ar fi „(...) *procurorul nu a prezentat probe care ar combate declarațiile achitatului Sergiu Marin referitor la faptele imputate*” ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie enunțată în partea dispozitivă și descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond.

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel își întemeiază poziția pe faptul că probele prezentate în respectiva decizie nu demonstrează prezența elementelor infracțiunilor imputate, ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile instanței în partea descriptivă finale și în partea dispozitivă a deciziei.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 179 alin. (3) lit. a) și art. 324 alin. (2) lit. C) Cod penal, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea adoptată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Sergiu Marin, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” și „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezenta temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Mai mult decât atât, la materialele cauzei este anexată ordonanța de aplicare a sancțiunii contravenționale din 21 iulie 2015, prin care Ion Chihai este parte vătămată în respectiva cauză penală, unde acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336 și 353 alin. (2) Cod contravențional, din motiv că ultimul cu rea-credință nu s-a subordonat cererii lui Sergiu Marin de a prezenta actele mașinii de model „Mercedes” cu numerele de înmatriculare XXXXX (f.d. 216, vol. II). Astfel, această ordonanță susține declarațiile date de către partea vătămată

Ion Chihai fiind în concordanță cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța de apel nemotivat omite să se expună asupra acestei probe.

Totodată, sub aspectul învinuirii lui Sergiu Marin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, Colegiul penal lărgit subliniază că, în ședința de judecată în cadrul Curții de Apel Cahul din 07 februarie 2019, martorul Dumitru Matei a declarat că *„(...) și până la urmă am ajuns la o înțelegere cu Sergiu Marin, el mi-a cerut suma de 1 500 lei și mi-a zis că totul va fi bine, am lăsat actele și am plecat spre casă, am luat banii, i-am transmis banii celui de al doilea polițist și mi-a spus să am grijă și să nu mai dau automobilul fratelui meu (...)*”.

Astfel, instanța de apel printr-o motivare contradictorie susține că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu a fost demonstrată cu certitudine, or, martorul atât pe parcursul urmăririi penale cât și la etapa cercetării judecătorești în cadrul instanței de apel a declarat că suma aceasta a fost cerută de către polițiști.

În acest sens, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel fără a intra în esența problemei printr-o analiză vastă a tuturor probelor administrate în respectiva cauză penală și circumstanțelor de fapt și de drept a pronunțat o hotărâre contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingerea se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și

conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit subliniază faptul că, instanța de apel judecând cauza penală în partea învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 Cod penal, a pronunțat o decizie nemotivată, or, aceasta încetează procesul penal în această parte din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, fără a indica clar și motivat care sunt aceste circumstanțe.

În acest sens, Colegiul penal lărgit susține că, legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în pct. 6) face trimitere și la alte circumstanțe ale cauzei penale care exclud total ori condiționează acțiunea organelor competente – de a porni urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală ori, după caz, refuzul în adoptarea acestei soluții.

Temeiurile care exclud efectuarea urmăririi penale sunt prevăzute în art. 275 Cod de procedură penală, astfel urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 1) *nu există faptul infracțiunii*; 2) *fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune*; 3) *fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu excepția cazurilor când infracțiunea a fost săvârșită de o persoană juridică*; 4) *a intervenit termenul de prescripție sau amnistia*; 5) *a intervenit decesul făptuitorului*; 6) *lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe conform art.276, numai în baza plângerii acesteia sau plângerea prealabilă a fost retrasă*; 7) *în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeiuri*; 8) *în privința unei persoane există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații*; 9) *există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală*.

Cel din urmă pct. 9) repetă conținutul pct. 6) al art. 391 alin.(1) Cod de procedură penală, însă cu o importantă concretizare, și anume că alte circumstanțele care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, trebuie să fie prevăzute de lege.

Prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală se vor avea în vedere și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanței (*vezi recursul în interesul legii din 07 mai 2013, dosarul nr. 4-1ril-1/2013*).

Raportând cele menționate mai sus la speța dată, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel omite să indice cu precizie care sunt aceste circumstanțe

sub aspectul cazurilor prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, ceea ce denotă nemotivarea conform rigorilor prevăzute de art. 6 al Convenției Europene a drepturilor omului.

Este de menționat faptul că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită să se aibă în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanță, or, conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În atare circumstanțe se consideră că, instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 100, 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept

ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 mai 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Marin Sergiu XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, pronunțată integral la **11 martie 2020**.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Ion Guzun
Liliana Catan
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu